

er at etablere et positivt samarbejde mellem forældrene til gavn for børnene.

Deltagelse i mægling er baseret på frivillighed. Begge forældre skal jo altså være motiveret for at kunne samarbejde om barnet fremover, ellers er forudsætningerne for et positivt resultat ikke til stede. I stedet for at tvinge forældre til mægling vil jeg hellere arbejde for at motivere forældrene til at samarbejde. Forældre, der vil det, kan få mægling eller rådgivning.

Som sagt kan regeringen ikke støtte forslagene i den fremsatte form, men lad mig også gøre det helt klart, at jeg er parat til at trække i arbejdstøjet, når det gælder det grundlæggende tema, nemlig at forbedre forholdene for vores børn. Jeg vil derfor som sagt nedsætte en arbejdsgruppe om høring af børn. På en række punkter, især spørgsmål om afslag på samvær, arbejder statsamtterne og Familiestyrelsen løbende på forbedringer, og jeg vil selvfølgelig følge det arbejde.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Der er tre medlemmer, som har bedt om ordet – nu er der fire – for en kort bemærkning. Det er fru Anne Baastrup, fru Line Barfod, hr. Jann Sjursen og fru Lissa Mathiasen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Ministeren har fået et talepapir, hvoraf det tydeligt fremgår, at lovgivningen forvaltes til barnets bedste. Jeg ved ikke, om ministeren har haft lejlighed til at læse denne her bog fra SFI, »Samvær til barnets bedste«, eller eventuelt den kronik, der var i Politiken fra Børns Vilkår her forleden dag. Det er retspraksis.

Grunden til, at det er retspraksis, og at det i øvrigt er praksis i statsamtterne, skyldes formuleringen i § 16: Det er forældrene, der har ret til at være sammen med barnet. Praksis er sådan, at man rent faktisk fastsætter samvær med forældre, man ville have fjernet barnet fra med tvang, hvis det var den forælder, der havde forældremyndigheden.

Jeg synes, at ministeren i højere grad skal holde sig til de oplysninger, der kommer fra omverdenen, i stedet for bare at holde fast i, at det er en kombination af § 16 og § 17. Praksis er, at § 16 står alene.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Fru Anne Baastrup har jo som præmis, at Familiestyrelsen, det tidligere Civilretsdirektorat, er ondsindede, at de altså ikke vil barnets bedste. Og den præmis er jeg uenig i. Vi arbejder jo netop på, at det her skal foregå til barnets bedste.

Kl. 14.50

Jeg har læst både rapport og kronik og synes selvfølgelig, det er hjerteskerende. Men jeg mener altså også, at vi må skelne imellem, hvad der er lovgivning, og hvad der er praksis, og så prøve at få ændret praksis. Og jeg mener, at det samarbejde, vi nu prøver at få op at stå mellem sociale myndigheder i kommunerne og statsamtterne eller Familiestyrelsen, i hvert fald vil løse nogle af de problemer, vi har, hvor der direkte kan være tale om omsorgssvigt af den forælder, der skal have udleveret barnet, altså samværsforælderen, der ikke er bopælsforælderen.

Det er da sådan nogle ting, vi skal være bedre til at gå ind og løse, og det synes jeg så er en anden sag, end at man helt skal undlade, at den ene forælder overhovedet får mulighed for at få kontakt til barnet. For det synes jeg kan blive en konsekvens af nogle af de forslag, som SF og også Kristendemokraterne stiller.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg anfægter ikke juristernes måde at fortolke loven på. Det, der bare er det centrale, er, at de tager udgangspunkt i de forarbejder, der var til den lovgivning, og det er forældrenes ret til samvær. De fortolker loven sådan, som den skal, og derfor fremkommer praksis på den måde, at vi har alle de her konkrete enkeltsager. Så ministeren tager grundlæggende fejl.

Så kan man læse i aviserne, at ministeren kommer med et forslag om, at børn skal have ret til at blive hørt, selv om de er under 12 år. Men sådan som jeg hørte ministerens tale, var der en eller anden arbejdsgruppe, der skulle nedsættes på et eller andet tidspunkt, og så ville der måske en dag komme et forslag. Hvornår regner ministeren med at komme med det forslag, som alle aviser i dag skriver at ministeren kommer med?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

For at tage det sidste først, så håber jeg da, at vi meget hurtigt kan fremsætte et forslag om, at